

0/6
30w/19

261 149 264

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ สุกสว่าง โทษ หรือพยาน

คำให้การของ นางศรีสว่างค์ พุทธทรัพย์ เป็น พยาน

สถานที่ตั้ง สถานตำรวจ ชนะสงคราม อำเภอ พระนคร จังหวัด กรุงเทพมหานคร

วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

คดีระหว่าง สุกสว่าง โทษ (ผู้ต้องหา) กับ พ.ต.ท. ชัชวาลย์ สุมาวังศ์ (ผู้ต้องหา)

ข้อหา

สอบสวนที่ กองกำกับการตำรวจนครบาลที่ ๑

ชื่อ นางศรีสว่างค์ พุทธทรัพย์ อายุ ๕๐ ปี

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

อาชีพ (สงได้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด และเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ)

มีเชื้อชาติหรือมีบิดาหรือมีมารดา ไหล่ตามประเภท)

รับราชการเป็นช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ๓๒ หมู่ที่ ถนนพิจัย ตำบล ถนนนครไชยศรี

ชื่อผู้ใหญ่นบ้าน แขวงคูสิต อำเภอ คูสิต จังหวัด กรุงเทพมหานคร

ชื่อบิดา น.อ. แทน เกิดสว่าง ชื่อมารดา นางทิวา เกิดสว่าง

เกี้ยวของเบเนอะไตกับภรรยา ไม่เกี้ยวของ สาบาลควแล้ว

ขอให้ปล่อยคำว่า ข้าราชการให้ความความสัตย์จริงคงต่อไปนี้ ข้าราชการการศึกษาจาก

มหาวิทยาลัยคัมลิน สาธารณะรัฐไอร์แลนด์ ได้รับปริญญาตรี และโท ทางอักษรศาสตร์บัณฑิต

เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๗ ตามลำดับ และได้มารับราชการ เป็นอาจารย์ที่โรงเรียน

สวนกุหลาบวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ และได้ไปรับราชการ เป็นอาจารย์

ที่คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ จนถึงปัจจุบันนี้ และได้

เลื่อนตำแหน่งเป็นช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์

๑. คณะศิลปศาสตร์

๒. คณะเศรษฐศาสตร์

- ๓. คณะรัฐศาสตร์
- ๔. คณะนิติศาสตร์
- ๕. คณะสังคมศาสตร์
- ๖. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
- ๗. แผนกอิสระวารสารศาสตร์

แต่ละคณะก็แบ่งการเรียนแยกกันโดยเฉพาะ อาจารย์สอนในคณะต่างๆทั้งหมดมีประมาณ ๕๐๐ คน การบริหารของมหาวิทยาลัย มีอธิการบดีเป็นผู้รับผิดชอบมหาวิทยาลัยทั้งหมด ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ ได้เข้ารับตำแหน่งอธิการบดีต่อจากอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เมื่อประมาณเดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔ และได้พ้นตำแหน่งไปเมื่อภายหลังจากเหตุการณ์ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ โดยได้มี ดร.ปรีดี เกษมทรัพย์ ได้เป็นอธิการบดีแทนต่อมาในปัจจุบันนี้

อธิการบดีได้แบ่งหน้าที่ให้แก่องค์การบริหารปฏิบัติเป็นฝ่ายๆคือ

- ๑. รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร ขณะนี้คือคุณ นางนงเยาว์ ชัยเสรี
- ๒. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ขณะนี้คือคุณ ศจ.อรุณ รัชตะนาวิน
- ๓. รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนพัฒนา ขณะนี้คือคุณ นางชงชัย สันติวงศ์
- ๔. ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการนักศึกษา ขณะนี้คือคุณ อาจารย์ นพนิธิ สุริยะ

เดิมการปกครองในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้จัดเป็นรูปสโมสร มีอาจารย์เป็นนายกสโมสร และในสโมสรมีหลายชุมนุม แต่ละชุมนุมมีอาจารย์เป็นที่ปรึกษา และมีการเลือกนักศึกษาขึ้นมาเป็นประธานชุมนุม กิจการของนักศึกษาในขณะนั้นก็มีแต่วิชาการ วัฒนธรรม การกีฬา ไม่มีการเมืองเข้ามาแทรก ต่อมาประมาณต้นปีการศึกษา ๒๕๑๖ ก็ได้มีการเลือกตั้งคณะกรรมการองค์การนักศึกษาและสมาชิกสภานักศึกษาขึ้นมา ซึ่งได้เสนอขอให้ศาสตราจารย์ สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นผู้แต่งตั้งขึ้นบริหารกิจการของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยอาศัยข้อบังคับว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งไว้ที่ข้อ ๗๗/๗๘ และ มีสภานักศึกษา เขาคำรงตำแหน่งต่างๆตามความในข้อ ๘ แห่งข้อบังคับว่าด้วยการปกครองนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยคณะกรรมการบริหารมีชื่อเรียกย่อๆว่า "อมช" มีจำนวน ๑๕ คน และมีสภานักศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งต่างๆอีก ๔ คน ทั้งนี้ อาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ซึ่งเป็นอธิการบดีในขณะนั้นได้แต่งตั้งชุดแรกเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๑๖

ข้อที่น่าสังเกตุของชากรก็คือ นักศึกษาที่ยากจนบางคนจะเข้าไปช่วยกิจกรรมและทบทปัญหาคำถาม ความยากจน และไม่สนใจที่จะขอทุนการช่วยเหลือในด้านการศึกษาของมหาวิทยาลัยที่จะมอบให้

ภายหลังจากได้แต่งตั้ง อมช.แล้ว ก็ได้มีการจัดการไปสัมมนาเรื่องโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ที่จังหวัดชลบุรี โดยมีนักศึกษาและอาจารย์ไปร่วมด้วยประมาณ ๗๐ คน มีการพักแรมกันประมาณ ๒ - ๓ วัน โดยมีพวกนักศึกษาได้พูดเกี่ยวกับเรื่องสติปัญญา ทำให้มีอาจารย์คนหนึ่งได้ทักท้วงในที่ประชุมใหญ่ และมีการเดินออกจากที่ประชุมของอาจารย์ที่ไปร่วมประชุม โดยเหตุที่ได้มีการร่างข้อเสนอมหาวิทยาลัยเรื่องโครงสร้างแต่ได้มีข้อความบางตอนได้กระทบกระเทือนต่อสถาบันพระมหากษัตริย์บ้างเล็กน้อย ก็ได้มีอาจารย์ได้ขอรองให้คัดข้อความนั้นออก แต่ก็ไม่เป็นที่ตกลงกัน ทั้งๆที่ได้มีการลงคะแนนในเรื่องที่จะให้มีการคัดข้อความนั้นออก และฝ่ายที่เห็นว่าให้คัดข้อความนั้นออกเป็นฝ่ายชนะแล้ว พวกนัก

University

ในต่อคำให้การ นางศรีสุรางค์ พุทธภัย แผ่นที่ ๒

เด็กน้อย อาจารย์ท่านหนึ่งได้เสนอมติให้ประชุมใหญ่พิจารณาแก้ไขข้อความที่จะเสนอเป็นรายงานได้
แต่มีนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่ต้องการให้มีการแก้ไขรายงานของแต่ละกลุ่มแต่อย่างใด เมื่อมีการออกเสียงว่า
ควรให้แก้ไขหรือไม่ ฝ่ายที่เห็นว่าควรแก้ไขเสียงมากกว่า แต่พอจะดำเนินการแก้ไข นักศึกษาฝ่ายที่แพ้เสียง
ก็ลุกขึ้นพูดไม่เข้าประเด็น ในทำนองไม่ยอมแพ้เสียง อาจารย์ทั้งหมดจึงลุกออกจากที่ประชุม ข้อเสนอ
ทั้งหมดดังกล่าวนี้ต่อมาก็เป็นตกไป

อมช. นั้นก็ประกอบมาจากพรรคการเมืองที่นักศึกษาได้จัดตั้งขึ้นและเลือกตั้งสมาชิกจากพรรค
การเมืองนั้นขึ้นบริหาร โดยเท่าที่ข้าพเจ้าทราบในครั้งแรกนั้นได้มีพรรคการเมืองเกิดขึ้นประมาณ ๓-๔ พรรค
แต่ข้าพเจ้าขอโทษเพียง ๒ พรรค คือ พรรคพลังธรรม และ พรรคยงทอง

เมื่อประมาณเดือน ตุลาคม ๒๕๑๖ ทาง อมช. ก็ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับทางศูนย์กลางนิสิต
นักศึกษาแห่งประเทศไทย โดยได้รวมเรียกร้องรัฐธรรมนูญและให้ปล่อยตัวนักศึกษาจำนวน ๑๓ คนที่ถูก
จับไปเรื่องการแจกใบปลิวเรียกร้องรัฐธรรมนูญ และมีการชุมนุมแสดงละครล้อเลียนผู้บริหารประเทศ

จนกระทั่งมีการเดินขบวนออกไปจากมหาวิทยาลัย และมีสหประชาชาติเลือกในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ จน
ผู้บริหารประเทศในขณะนั้น คือจอมพล ถนอม กิตติขจร จอมพลประภาส จารุเสถียร และ พ.อ.ณรงค์
กิตติขจร ต้องเดินทางไปนอกประเทศ นักศึกษาจึงถือว่าเป็นชัยชนะของเขา หลังจากนั้นจึงถือว่า เขามี
หน้าที่เป็นผู้นำทางการเมือง เช่น มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับระบบการปกครองที่พวกเขาเห็นว่าดี เพาะ
ปราศจากการกดขี่ขูดรีดและคอร์รัปชัน เช่น นิทรรศการจิตแดง ในระหว่างตรุษจีนปี พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้น

นักศึกษาได้ขอประชุมใหญ่ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จัดทำกิจกรรมทางการเมือง
เหล่านี้ บ่อยๆ จนต่อมาผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้ห้ามไม่ให้โชว์ว่าเพรื่อ ก็จะถือโอกาสจัดทำตามวันหยุด
ตามประเพณี โดยสอดแทรกความคิดทางการเมืองแบบที่พวกเขาเห็นว่าดีด้วยเข้าไว้ เช่น เมื่อปีใหม่

สงกรานต์ ลอยกระทง
ขอสิ่งดีๆ ที่ข้าพเจ้าสังเกตจากพฤติกรรม ๗๗ ของนักศึกษา อมช. ที่กระทำภายในมหาวิทยาลัย
ก็มีเช่น

๑. เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ทางนักศึกษา อมช. ได้เริ่มเปิดเพลง อินเตอร์เนชั่น
แนล ซึ่งเป็นเพลงประจำสถานีวิทยของ ธรรมศาสตร์ ซึ่งทำการกระจายเสียงภายในมหาวิทยาลัยในคอนเซ็ป
เวลา ประมาณ ๑๗.๐๐น. ถึงเวลา ๑๘.๐๐น. ก็เลิก และเริ่มในเวลา ๑๖.๐๐ น. ถึง ๑๗.๕๐ น. และเปิดอีก
เวลา ๑๖.๓๐น. ถึง ๑๗.๐๐น. และจะเปิดเพลงนี้ก่อนเปิดสถานีวิทยทุกครั้ง ซึ่งเพลงนี้เป็นเพลงของ
พวกคอมมิวนิสต์สากล

๒. มีการปิดภาพโปสเตอร์โจมตีรัฐบาล

๓. มีการแจกเอกสารเผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมือง ในมหาวิทยาลัยแก่พวกนักศึกษาและ
อาจารย์เสมอๆ เช่น จุลสาร ชาวสภาฉบับพิเศษ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สถานักศึกษา อมช. (ฉบับที่ได้ออกแก่
พนักงานสอบสวนในวันนี้) และ เมืองไทยในรอบ ๑๕ วัน ฉบับที่ ๑ ประจำวันที่ ๑-๑๕ กันยายน ๒๕๑๔
(ฉบับที่ได้ออกให้แกพนักงานสอบสวนในวันนี้) เป็นต้น

267
369

๔. มีการแสดงละครล้อเลียนการเมือง แต่ข้าไม่ได้อ่านไปฟังหรือดูใกล้ๆแต่อย่างใด จึงได้
ทราบว่า เป็นเรื่องโศกนาฏ

๕. มีการจัดนิทรรศการปรัการศิลปะวรรณคดีไทยว่าเป็นสิ่งที่รับใช้ศักดินาชนชั้นสูง จึงไม่ควร
ยึดมั่นรักษา

พวกนักศึกษา อมช. ที่รวมจัดทำกิจกรรมต่างๆดังที่กล่าวมานั้น ข้าไม่รู้จักชื่อหมด แต่เท่าที่
ข้ารู้จักชื่อก็มี นายพิเชียร อานาจารย์ ^{ประ}เสวี และ นายวิเชียร โรจนาวรรณ ที่เป็นผู้ชักจูงใจคน
ไต่มา

สำหรับเหตุการณ์ก่อนวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ เท่าที่ข้าได้รู้เห็นก็มี ในวันที่ ๔ ตุลาคม
๒๕๑๔ เวลาประมาณ ๑๓.๐๐ น.เศษ ก็ได้มีพวกนักศึกษาแบกศพซึ่งแสดง โดยนักศึกษามาวางไว้ที่ลาน
โพธิ์ และศพนั้น ^{มี} ~~มี~~ และมีการแหวนศพที่ ^{มี} ~~มี~~ คนแคแสด โดยมีนักศึกษาคนหนึ่ง ข้าไม่ทราบชื่อ แสดง

เป็นถ้วยชามแว่นคอง ข้ามองจากหน้าต่างชั้น ๓ จากตึกศิลปศาสตร์ ซึ่งเป็นห้องทำงานของข้าห่าง
จากจุดที่แหวนประมาณ ๕๐ เมตร และมีลวดศพแล้วข้าไม่สนใจฟัง จึงไม่ทราบคำพูดที่มีรายละเอียด
อย่างไร ทราบแต่ความเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษานการกลบเขามาบวชของ พระภิกษุณยอม และการ
ฆ่าแหวนคองข้างไฟฟ้าที่นครปฐม ข้าได้คุยอยู่ประมาณ ๑๐ นาทีก็ได้ไปทำงานของข้าต่อ ไม่ทราบและต่อ
มาได้มีเสียงรบกวนจากเครื่องขยายเสียงที่พวกนักศึกษามาใช้ในการแสดงนั้นมาก ข้าจึงได้กลับบ้าน

รุ่งขึ้นในวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๑๔ ข้าได้มา ~~ทำงาน~~ ^{ทำงาน} ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกในตอน
เช้า เพื่อจะมาเก็บเอกสารไปทำศพที่บ้าน ปรากฏว่าเขาคิดไม่ได้อีกเพราะ ตึกที่ทำงานปิด จึงได้ยืน
พวกนักศึกษากำลังนั่งฟังการอภิปรายบนเวทีเกี่ยวกับการปิดเบื่อนของหนังสือพิมพ์ฝ่ายขวา ^{ซึ่งจะเป็นใคร}
เป็นผู้พูดอภิปรายข้าไม่ทราบ แล้วข้าก็ได้อกลับบ้านเพราะมหาวิทยาลัยได้ประกาศปิดไม่มีการ
เรียน

ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ ข้าไม่ได้อทำงานที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ได้ทราบ
เรื่องมีการยิงต่อสู้กันที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทางวิทยุกระจายเสียง โดยข้าได้อยู่พยาบาลที่โรงพยาบาล
บาลศิรราช จึงไม่เห็นเหตุการณ์แต่อย่างใด ได้แต่ได้ยินเสียงปืนดังเป็นระยะๆ

ตามความเห็นของข้า เห็นว่ามีนักศึกษาส่วนหนึ่งไม่พอใจในการปกครองและการทำ
งานของผู้บริหารประเทศในปัจจุบัน จึงมีการพูดถึง ^{ที่} ~~ที่~~ " ฟ้าสีทอง " ซึ่งประชาชนจะมีความสุข
เสียดาย และนายทุน ชุนศึก ศักดินาจะถูกทำลายลงไปหมดสิ้นด้วยการนองเลือด ซึ่งก็คงหมายถึงการ
ปฏิวัติมันเอง ข้าเห็นว่านักศึกษาเหล่านี้ที่จริงก็มีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติและถูกชักจูงไปในทาง
ที่ผิด เพราะนิสัยใจร้อนแบบเด็กๆ อนาคตรอคอยการแก้ไขปัญหาของบริหารประเทศไม่ไหว จึงคิดว่า

จะหาทางแก้ไขเองตามแบบในหนังสือปลุกระดมที่ทางการปล่อยให้ผลิตออกมาขายในราคาถูก โดยไม่จับ
กุมผู้ตีพิมพ์แต่อย่างใด หนังสือดังกล่าวนี้ นักศึกษามากเชื่อถือว่าค่าพูดของอาจารย์ ถ้าต่อไปนี้ทางการ
จะควบคุมสิ่งตีพิมพ์ให้เข้มงวดยิ่งขึ้นก็จะแก้ปัญหาเยาวชนหลงผิดไปไต่มา

พร้อมนี้ ข้าได้มอบเอกสารสิ่งพิมพ์ซึ่งนักศึกษา ได้แจกให้แก่พวกนักศึกษาและอาจารย์
ที่หน้าประตูทางเขาคานาพระจันทร์ คือ

๑. ข่าวสภา ฌัมปีพิเศษของฝ่ายประชาสัมพันธ์ สภานักศึกษา อมช. ๑ ฌัมปี
๒. วันสถาปนา มชก. ๒๗ มิ.ย. ๑ ฌัมปี

9
9

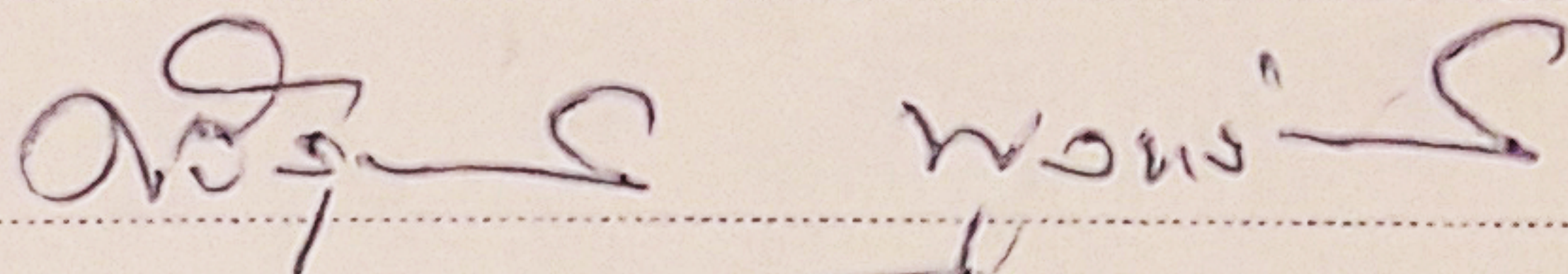
342
265

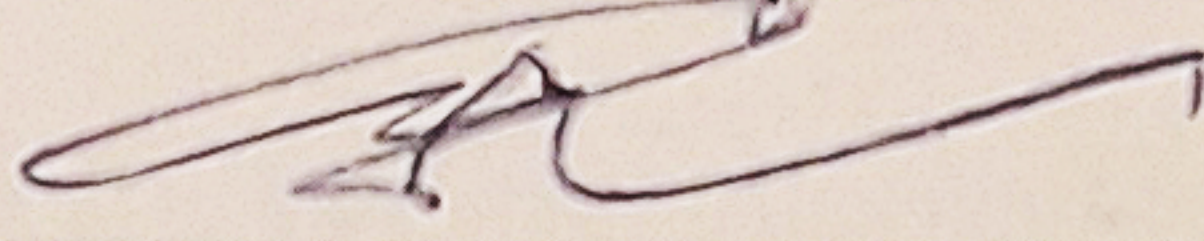
ใบต่อคำให้การ นางศรีสุรางค์ พูลทรัพย์ แผ่นที่ ๓

๓. เมืองไทยในรอบ ๑๕ วัน ฉบับที่ ๑ ประจำวันที่ ๑-๑๕ กันยายน ๒๕๑๔ ๑ แผ่น

๔. เอกสารที่แจกในมหาวิทยาลัยเทวฑ์เกล้าอยู่ ๓๖ แผ่น

เป็นความจริง อานให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ พยาน

ลงชื่อ พ.ศ.ท. สอบสวน/พิมพ์/อาน